

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Серія «Наука»

ЛІКИ – ЛЮДИНІ.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ І ПРИЗНАЧЕННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Матеріали IV Міжнародної
науково-практичної конференції

У двох томах

Том 2

12-13 березня 2020 року
м. Харків

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 430 від 13 серпня 2019 року*

Харків
НФаУ
2020

Редакційна колегія:

Головний редактор – проф. А. А. Котвіцька

Заступник головного редактора – проф. І. В. Кіреєв

Члени редакційної колегії: проф. А.І. Федосов, проф. Т. В. Крутських, проф. А. Л. Загайко, доц. І.В. Кубарева, проф. П. І. Потейко, проф. Н. М. Кононенко, доц. М. Г. Бакуменко, проф. О. М. Кошовий, доц. В. Є. Кашута, доц. О. О. Рябова, доц. Н. В. Жаботинська, доц. Н. М. Трищук, доц. М. В. Савохіна, І. Б. Кніженко

Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призна-
Л 56 чення лікарських засобів»: матеріали IV Міжнар. наук.-практ.
конф. (12-13 березня 2020 року) / у 2-х т. – Х. : НФаУ, 2020. –
Т. 2. – 696 с. – (Серія «Наука»).

ISSN 2412-0456

Збірник містить статті і тези доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції «Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призначення лікарських засобів», де розглядаються проблеми фармакотерапії захворювань людини, наводяться результати експериментальних та клінічних досліджень, аспекти вивчення й упровадження нових лікарських засобів, доклінічні фармакологічні дослідження біологічно активних речовин природного і синтетичного походження. Наведено також праці, присвячені особливостям викладання медико-біологічних і клінічних дисциплін у закладах вищої освіти.

Видання розраховано на широке коло наукових і практичних працівників медицини і фармації.

Відповідальність за зміст наведених матеріалів несуть автори.

УДК 615:616-08

ПРАКТИЧНО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ЛАБОРАТОРНО-ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ПРОВІЗОРІВ

Бут І.О., Ніженковська І.В.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця,
м. Київ, Україна

Серед основних форм організації навчального процесу майбутніх провізорів важливе місце належить лабораторно-практичним заняттям. Саме з їх допомогою здійснюється дотримання та виконання таких провідних принципів дидактики як принцип зв'язку теорії з практикою та принцип наочності. Лабораторно-практичне заняття – це форма навчального заняття, при якій викладач організовує детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентом чи невеликою групою студентів відповідно сформульованих завдань.

Особливо значну роль ці заняття відіграють у вивченні хімічних дисциплін, таких як органічна хімія, біологічна та фармацевтична хімія, зміст яких спрямовано на формування професійних умінь та компетентностей майбутніх фахівців. Студенти набувають практичних навичок роботи з лабораторним устаткуванням, обладнанням, обчислювальною технікою, відповідною апаратурою, спеціальним посудом, оволодівають методиками експериментальних досліджень з конкретної дисципліни.

Лабораторно-практичні заняття проводяться паралельно з вивченням теоретичного матеріалу. Вони забезпечують відпрацювання навичок та умінь прийняття практичних рішень у реальних умовах професійної діяльності, що мають у своїй основі теоретичний характер.

На кафедрі фармацевтичної, біологічної та токсикологічної хімії фармацевтичного факультету НМУ ім. О.О. Богомольця лабораторно-практичні заняття проводяться у формі практикуму, коли студенти на занятті виконують неоднакові завдання за спільною темою.

Важливою умовою успішного проведення лабораторно-практичних робіт є підготовка необхідної документації: інструкцій, методичних вказівок і т. ін. Методичні вказівки включають в себе: номер роботи та її назву; мету роботи; короткі теоретичні відомості; опис приладів та методику експерименту; робоче завдання; контрольні запитання; список літератури

Викладачі за тиждень до запланованого заняття надають необхідну інформацію для підготовки та виконання лабораторно-практичної роботи: методичні вказівки та список рекомендованої літератури. Студент самостійно опрацьовує теоретичні питання для виконання роботи, користуючись лекційним матеріалом, рекомендованою та додатковою літературою; вивчає методику виконання роботи, інструкцію по роботі з приладами; робить відповідні розрахунки наважок, об'ємів речовин, потрібних для проведення дослідів, синтезу речовин, кількісного визначення діючої речовини в субстанції

і т.д. З метою якісного проведення лабораторно-практичної роботи викладач проводить перевірку готовності студентів до її виконання шляхом перевірки знань методик, вмінь правильно підбирати мірний посуд, кількісних розрахунків, правил поводження в лабораторії та з приладами, проводить інструктаж.

Наприкінці лабораторно-практичного заняття студент заповнює протокол виконаної роботи в лабораторному журналі, робить відповідні розрахунки на основі отриманих даних в ході роботи, висновки. Викладач перевіряє та оцінює результати виконання роботи, вміння працювати з лабораторними приладами та посудом.

Лабораторно-практичні заняття дозволяють краще засвоїти програмний матеріал. Вони дають можливість ознайомитися з сучасними приладами, обладнанням і матеріалами, з постановкою експерименту в лабораторіях чи виробничих умовах. В майбутньому студенти мають змогу показати набуті знання та вміння під час проходження виробничої практики з фармацевтичної хімії в контрольно-аналітичних лабораторіях.

РОЗВИТОК АЛЕРГІЧНИХ РЕАКЦІЙ ДО ОСНОВНИХ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ПРЕПАРАТІВ У ХВОРИХ НА РЕЦИДИВ ТУБЕРКУЛЬОЗ ЛЕГЕНЬ ПІД ЧАС ІНТЕНСИВНОЇ ФАЗИ ЛІКУВАННЯ

Бутов Д.О.¹, Бутова Т.С.²

¹Харківський національний медичний університет

²Харківський національний університет ім. В.Н. Каразіна

Метою нашого дослідження було вивчення розвитку алергічних реакцій до основних протитуберкульозних препаратів у хворих на рецидив туберкульоз легень у порівнянні з пацієнтами на вперше діагностований туберкульоз легень під час інтенсивної фази лікування.

Матеріали та методи. Під нашим спостереженням було 285 хворих на інфільтративний туберкульоз легень. Хворі були розділені на дві групи: 1-а група (основна) включала 126 хворих на рецидив туберкульозу легень і 2-а група (контрольна) - 159 хворих з вперше діагностованим туберкульозом легень. Всі пацієнти отримували стандартну протитуберкульозну терапію: етамбутол (E), рифампицин (R), піразинамід (Z) і ізоніазид (H) протягом 2-х місяців з подальшим зменшення інтенсивності лікування.

Результати. Алергічні реакції були у 2,2 рази частіше у пацієнтів контрольної групи 46 (28,9 %) в порівнянні з 1-ю групою 16 (12,7%) ($p < 0,01$). Шкірні реакції відзначалися у 14 (87,5 %) пацієнтів 1-ої групи і 38 (82,6 %) – контрольної групи. Анафілактичні реакції спостерігалися у 2 (12,5 %) хворих на рецидив туберкульозу легень та 8 (17,3 %) - 2-ї групи. У 2 (12,5 %) пацієнтів 1-ої групи і 5 (10,8 %) - 2-ї групи була тромбоцитопенія з геморагічним синдромом, у 5 (31,2 %) пацієнтів з рецидивом туберкульозу легень і 11 (23,9 %) - вперше діагностованим туберкульозом легень – цитоліз клітин печінки. У 4 (25,0 %)